

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg vil blot gøre en Bemærkning til den ærede Ordfører, som nu sagde, at han i og for sig ikke havde noget imod, at Taksterne paa Klampenborgbanen bleve dyrere, men at han ikke just tænkte, at de skulde være dyrere, og saa konkluderede derhen, at der, da Jærnbannerne ere en Samfundssag, ingen Grund var til at gøre Kørsel paa Jærnbannerne billigere, fordi der tilfældigvis bor en hel Del Mennekser samlede, saa at Jærnbanedriften kunde betale sig. Jo, det mener jeg ganske sikkert, der er; thi hvis disse Mennekser komme til at bo under saadanne Vilkaar, at det at kunne komme let og billigt ud af Byen er af aller største Betydning for deres Velbefindende, mener jeg ogsaa, at der er en Samfundsinteresse til Stede her, som gør, at man lader de Folk føre noget billigere. Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at jeg er meget glad ved, hvad han bebudede, at der kunde være Tale om en Nedsættelse af Taksterne paa Klampenborgbanen til Hellerup og Charlottenlund. Men jeg vilde gerne tillige gøre den Bemærkning, at jeg ikke indser, at der, saaledes som denne Bane hidtil er bleven drevet, og ganske sikkert ogsaa i Fremtiden vil blive drevet, idet Togene gaa fra Kjøbenhavn og ud til Klampenborg og ikke længere, er nogen særlig Grund til at have to Takster. Ulejligheden pr. Passager, hvad enten han staar af ved Hellerup eller Charlottenlund eller Klampenborg, er faktisk lige stor for Jærnbanen, og jeg vilde snarere være tilbøjelig til at tro, at Ulejligheden ved Billetsalget og Regnskabet osv. vilde blive ret betydelig, saa det er et Spørgsmaal, om den Gevinst, der opnaas ved at tage de 10 Øre eller, hvad det bliver, mere for at komme helt ud til Enden af denne korte Linie, vil have nogen særlig Betydning. Noget kan det maasse nok være, men jeg tror, at Ministeren, naar han var inde paa Tanken om en Nedsættelse, ogsaa maatte kunne gaa med hertil særlig om Søndagen, hvor Trafikken er meget stor, og det vilde være i alle Parters Interesse at have den ensartede, laveste Takst, der overhovedet gik paa Linien. Om man saa om Hverdagen vilde gaa til den lavere Takst for de mellemiggende Stationer, skulde jeg ikke have noget herimod, naar man vel at mærke ikke gik højere end til den alt gældende for den længst bortliggende Station. Paa Spørgsmaalet om Banernes Rentabilitet kom den ærede Ordfører ogsaa ind, idet han sagde, at en Privatmand ikke vilde anbringe sine Penge i en Jærnbane eller et Aktiev, der ikke gav større Udbytte end Jærn-

banerne. Men saaledes kan man slet ikke se paa denne Sag, det vil det ærede Medlem ogsaa erkende. Spørgsmaalet er jo dette: Have Statsborgerne anden Fordel af Jærnbanen end den, som ligger i det Rentudbytte, de faa? Ja, hvis de ikke have anden Fordel, er det rigtigt, saa er det en daarlig Forretning, og hvis en Privatmand, en Kapitalist, bygger en Jærnbane, og Virkningen deraf for ham ikke er nogen anden, end hvad han faar ind i Rente af sine Penge, er det naturligt, at han siger: 2 pCt. er for lidt, saa vil han have noget mere. Men Forholdet er ogsaa det, at vi alle sammen have Fordel af Jærnbannerne, vi have Fordel derigennem, at vi komme billigere fra det ene Sted til det andet, vi faa vore Varer transporteret hurtigt, vi kunne faa Varer langt borte fra og kunne faa Varepriserne trykket noget ned, det er alle disse indirekte Fordele, som vi ikke kunne opgøre i Kroner og Øre for hver enkelt, og selvfølgelig heller ikke i den samlede Sum. Jeg mener, at det er den Gevinst, Samfundet har af sine Jærnbaner, og naar vi have denne, kommer Spørgsmaalet om det Kapitaludbytte, man faar af dem, til at staa i anden Linie. Og saa vil jeg sige til den ærede Minister for offentlige Arbejder, at vel er det ganske rigtigt, at vi Samfundsborgere maa betale under en eller anden Form, hvad der skal med til Statens Vedelse, de fælles Udgifter, vi have, men at jeg tænkte netop paa den Situation, vi havde for en Del Aar siden, hvor vi efterhaanden havde faaet en fyldt Statskasse, uden at hverken Tolden eller andre Skatter egentlig vare stegne, men hvor der var kommen en naturlig Stigen gennem det forøgede Forbrug af Varer. Naar man ad denne lette og ordinære Vej faar Penge ind i Statskassen, bliver der let en større Fristelse til at bruge Penge til mindre produktive Djemed, til mindre nyttige Djemed — og det have vi ogsaa set har været Tilfældet — end naar Forholdet er dette, at man skal til at forlange noget mere af Borgerne for at føre en eller anden Ting igennem. I det sidste Tilfælde vil man være mere forsigtig og undersøge, om det, man vil føre igennem, er noget, der ogsaa passer til Loven, mere forsigtig end i andre Tilfælde, særlig naar Stillingen er en saadan, som den altid bør være, at intet kan blive Lov her i Landet, uden at alle de Lovgivende Faktorer ere enige derom. Jeg tror, at det, naar vi se paa den Finanslovsbehandling, som har fundet Sted her, vil vise sig, at der paa det militære Omraade er ofret langt mere, end vi egentlig kunne bære, og hvis